

Nieuws

"Afstemmen is het sleutelwoord, hoe stem je af op de ander, of het nu de freule is, de zwerver, de spil van een familie of de eenling – ze waren hier allemaal op hun plek."

Ineke Zweers

ZIN IN HET VEERHUIS Iedere bewoner die naar het Veerhuis komt, lijkt ergens naar te verlangen. Soms is dat veiligheid, een goede pijnbestrijding, maar ook gezelligheid, een zinvolle tijd met je dierbaren, of om eindelijk met rust gelaten te worden, je laatste kunstproject afwerken, om stilletjes als in een cocon te mogen sterven of juist met veel mensen om je heen.

Wij als medewerkers vinden het fijn om zinvol bezig te zijn. Bijvoorbeeld door iets te kunnen betekenen voor iemand, door lekker te koken, boeketjes uit de tuin te maken voor op de bewonerskamer, iemand te verzorgen, een betekenisvolle ontmoeting of om ruimte te scheppen voor stilte.

Onlangs hield prof. Ganzevoort een lezing over zingeving voor de Amsterdamse vrijwilligers terminale zorg. Hij sprak over de gelaagdheid waarbinnen wij een gevoel van zin kunnen ervaren. Zingeving bestrijkt het hele gebied van ervaringen met je zintuigen tot ervaringen met het transcendente. Deze lagen kunnen kriskras door elkaar lopen. Geïnspireerd door zijn verhaal gingen wij op zoek of en waar deze niveaus terug te vinden zijn in het Veerhuis:

Je hebt een laag waarbij het om heel gewone dingen gaat die je met je zintuigen kunt ervaren en die in het Veerhuis volop aanwezig zijn: in de tuin in het zonnetje zitten, je lievelingsgerecht voorgeschoteld krijgen, je eigen kamer kunnen inrichten zodat je je thuis voelt, een hand op je schouder, een kleinkind of een huisdier op bezoek. Dat kan zomaar iemand een diepgaand gevoel geven van thuis komen en de ervaring dat jouw leven goed is, dat 'het klopt'. Omgekeerd kan ook: je wil helemaal geen hand op je schouder of mensen aan je bed.

Een andere laag gaat letterlijk over 'zin hebben in'. In een hospice als het Veerhuis is uiteraard pijn, lijden en verdriet. Maar als pijn en benauwdheid onder controle zijn, kan er energie vrijkomen. Soms bloeit er nog een nieuwe liefde op in deze levensfase en is er behoefte aan intimiteit en seksualiteit. Maar ook een bezoek aan een concert, een wens om nog een dierbare plaats te bezoeken, een dinertje met familie of vrienden, vallen hieronder.

Dan is er nog een heel andere laag van betekenis. Kan ik samenhang ontdekken in mijn levensverhaal? Dat kan gaan om het verleden, heden, of het aankomende sterven. Hier kan een ontmoeting met een medewerker van het Veerhuis of een geestelijk verzorger soms bij helpen. De ervaring leert dat mensen zelf goed aanvoelen wie voor hen daarbij behulpzaam kan zijn. Het toeval helpt ook nog wel eens een handje en dan duikt er zomaar de juiste persoon, het juiste boek op het juiste moment op.

Er is nog een laag die gaat over de betekenis van de 'grote verhalen' en/of rituelen. Die kunnen houvast bieden en het gevoel geven dat je deel uitmaakt van een groter zinvol geheel. Voor anderen hebben deze rituelen juist geen betekenis meer en staan ze eerder een rustig overlijden in de weg. Sommige bewoners willen mediteren, anderen vinden het fijn om een imam of priester te ontmoeten. In het Veerhuis zeggen we: ieder mag gaan op zijn of haar eigen manier, met familie om je heen, luisterend naar een mooi verhaal, of heel gewoon alleen in stilte. Immers, zoveel mensen, zoveel zinnen.

De coördinatoren

*ik denk de echte dood
is zo licht
als een veertje
dat je
wegblaast in een lucht
bol van zon
en dat schommelend verdwijnt
in het licht dat schijnt
alsof er in de verste verte
nooit een eind aan komt
(Hans Andreus)*

ALS EEN RELATIEVE NIEUWKOMER in het Veerhuis word ik als eerste getroffen door de zorgvuldige communicatie. Er is een besef wie van wat op de hoogte moet zijn, wie wat moet weten. Dat gebeurt mondeling, in de overdrachten, schriftelijk in de rapportage, naar buiten met bijvoorbeeld mails.

En er is een welkom voor iedereen, voor bewoners, hun familie en vrienden, voor vrijwilligers, voor professionals. Een welkom en een oprechte belangstelling.

Het lijkt wel alsof daardoor een sfeer ontstaat waarin het mogelijk is zomaar op het juiste moment de juiste vraag te stellen. Zonder te weten waar die vraag vandaan komt. Alsof het mogelijk wordt om aan te voelen wanneer het goed is even bij iemand binnen te lopen, even naast iemand te zitten, er even te zijn. Niet meer en niet minder. Alsof het mogelijk is op de eigen intuïtie te vertrouwen.

De wetenschap dat er op ieder moment iets kan veranderen in de situatie van de bewoners van het hospice draagt daaraan bij. De urgentie om te doen en te zeggen wat er juist nu gedaan of gezegd moet worden is binnen het hospice groter dan daarbuiten. Dat maakt het bijzonder er te werken, mensen te ontmoeten. Steeds te leren en alert te zijn voor wat er nodig is voor ieder die er binnen komt.

Mariette Hamaker - Huisarts

Nieuws

KOKEN is al heel lang een van mijn hobby's. Mensen verwennen vind ik leuk. Koken in het Veerhuis blijkt een zeer afwisselende 'baan' te zijn. Het is nooit hetzelfde. Soms heerst er een bijna serene rust in huis, een andere keer bruist het van de activiteit en de mensen. Een boeiend onderdeel van mijn 'werk' is het samen met bewoners bespreken van hun wensen voor het diner. Dat kan variëren van een 3-gangen menu tot samen kijken naar wat op eetgebied nog wel kan. Sommige bewoners hebben specifieke wensen, anderen vinden een voorstel van mijn kant juist prettig. Het blijft een boeiend proces en een

uitdaging. Echt leuk is het om te merken dat een aantal van de bewoners naar je uitkijkt. Wat me gelijk al bij de eerste keer in het Veerhuis opviel, was de prettige, vriendelijke en huiselijke sfeer zowel tussen collega's en bewoners als collega's onderling. Als kookvrijwilliger werk je letterlijk in het centrum van het Veerhuis en onder het koken heb je een vaak levendig contact met bewoners en hun familie en vrienden. Na ruim een jaar ga ik bijna altijd met een blij gevoel na mijn 'werk' naar huis.

Paul Warendorf

GIFTEN, PARELS EN BLOEMBOLLEN "Ik spaar geen geld, ik spaar mooie momenten" een tegeltjeswijsheid die best past aan de muur in het Veerhuis waar veel kostbare momenten worden doorgebracht. In het hospice draait het, mede dankzij de betrokken inzet van vele vrijwilligers, niet om geld. Maar om het Veerhuis draaiende te houden, moeten er uiteraard wel voldoende financiële middelen zijn. Door allerlei oorzaken wordt het voor ons een steeds grotere uitdaging om de exploitatie rond te krijgen. We zijn dan ook heel blij dat een aantal nieuwe mensen zich de komende tijd vol frisse energie en creativiteit wil bezighouden met het werven van fondsen en donaties voor het Veerhuis.

En wij zijn ontzettend dankbaar, blij verrast en soms ook ontroerd door de grote en kleine gulle giften en gaven in geld én in natura die we de afgelopen tijd hebben mogen ontvangen van bedrijven, instellingen en van particulieren; kennissen en sympathisanten en ook van vrienden en familie van (oud)bewoners.

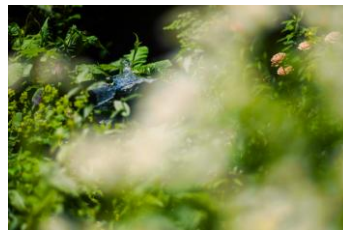
Een ontroerend voorbeeld van afgelopen jaar is een moeder van een oud-bewoner die op een middag namens de familie met zakken vol bloembollen voor de tuin van het Veerhuis aan komt zetten. Haar zoon had zo genoten van zijn uitzicht op de tuin.

Of het vogelvoer voor de winter dat een kennis van iemand komt brengen die had genoten van alle flora en fauna. Een 10-jarig nichtje van een oud-bewoonster dat precies een jaar na het overlijden van haar tante op de stoep staat met een bus vol geld, gecollecteerd op haar school gecollecteerd voor het Veerhuis. De zus van een bewoner die met regelmaat gewoon een tas boodschappen meebrengt, van wasmiddel tot koekjes: 'Is voor jullie'. En niet te vergeten de geliefde huisarts uit de buurt die bij haar vroegtijdig pensioen van haar patiënten 1500,- cadeau krijgt om aan het Veerhuis te schenken.

Op zulke momenten stralen we in het Veerhuis. En dat is ook vanwege de gulle giften van familie en vrienden. De partner van een bewoner die de eigen bijdrage van een andere bewoner bekostigt. Of de kleine vloerbedekkingsspecialist om de hoek op de Ceintuurbaan die ons zeer ter wille is op het moment dat we een snelle oplossing zoeken voor geluidsoverlast op de gang. Een oud-vrijwilliger die ons een geheel nieuw servies schenkt, evenals de gerenommeerde keukenzaak die ons een fantastische pannenset cadeau doet.

En niet te vergeten de trouwe donaties van een aantal kerken in Amsterdam. Het Veerhuis kreeg onlangs van familie van een oud-bewoner een getuigschrift overhandigd; een oorkonde voor de 'Beste Vriend Aller tijden'. Dit ontroerende gebaar inspireert en zorgt er - evenals alle andere giften en gaven - voor dat het Veerhuis zich gedragen voelt en kan zijn wat het is: 'een pareltje in de Pijp' zoals iemand ons ooit noemde...

OVER HOSPICE VEERHUIS

De meeste mensen blijven het liefst tot het eind van hun leven thuis in hun eigen omgeving. Maar soms gaat dat niet meer, om welke reden dan ook. Dan kan Hospice Veerhuis misschien uitkomst bieden, een comfortabel huis in de Amsterdamse Pijp, in een rustig straatje met een grote tuin. En met een toegewijd team van vaste vrijwilligers en beroepskrachten. Het Veerhuis heeft plaats voor vier mensen die nog maar kort te leven hebben. In 2013 hebben we zorg verleend aan 54 bewoners. We zijn er voor alle leeftijden, alle nationaliteiten en alle gezindten. De dood komt voor iedereen en mensen gaan zoals ze geleefd hebben - op hun eigen manier.

"Er wordt hier vaak geleefd met een intensiteit als nooit te voren."

Christa Kristensen